

Урок № 12-13.

Всесвітня історія.

Італія та Німеччина в міжвоєнний період.

Наслідки Першої світової війни для Італії

Втрати	<ul style="list-style-type: none">• 600 тис. вбито, 1 млн – поранено і 700 тис – інваліди;• третина національного багатства країни;• у 4,5 рази збільшився зовнішній борг.
Територіальні надбання	<ul style="list-style-type: none">• західну частину Істрії з Трієстом, Південний Тироль, Пулу, Горицію.
Соціально-економічна сфера	<ul style="list-style-type: none">• проблема безробіття мобілізованих;• скорочення промислового та сільськогосподарського виробництва;• скорочення реальної зарплати.

Зневірившись у монархії та демократії, тисячі знедолених і невдоволених результатами війни італійців звернули свої погляди на нову політичну силу - фашизм. Ватажком фашистів був Беніто Муссоліні.

<https://www.youtube.com/watch?v=4sS4rrJ9Ty0>

Беніто Муссоліні (1883-1945) — італійський диктатор. Учасник Першої світової війни, у минулому впливовий діяч Соціалістичної партії (виключений за підтримку вступу Італії у війну). У березні 1919 р. Б. Муссоліні в Мілані об'єднав розрізнені групи націоналістів і соціалістів і заснував фашистський «Союз боротьби». Після походу фашистів на Рим (1922) став прем'єр-міністром Італії та міністром закордонних справ.

Перший досвід боротьби за владу виявився невдалим — на виборах 1919 р. фашисти не здобули жодного місця в парламенті. Здавалося, що партія розпадеться, адже до кінця року в ній залишилося менше 4 тис. членів. Урятував фашистів парламент, який через міжпартійну боротьбу виявився неспроможним прийняти бодай одне вдале рішення для виведення країни з кризи.

На виборах 1921 р. фашисти, діючи нахабно й агресивно, здобули понад три десятки депутатських мандатів. Потрапивши до парламенту, вони фактично паралізували його роботу своїми брутальними діями. Фашисти прагнули довести, що парламентська демократія вичерпала себе й настав час «сильної влади» — фашистської диктатури. Суспільство втомилося від бездіяльності уряду й було готове прийняти будь-який режим, що забезпечив би стабільність.

Б. Муссоліні заявляв, що ніхто не завадить йому повернути Італії її «історичний» статус імперії. Італійцям фашисти обіцяли знизити податки, підвищити заробітну плату й ліквідувати безробіття. Б. Муссоліні активно готувався до походу своїх прихильників на Рим, щоб захопити владу.

Спочатку Віктор Еммануїл III хотів оголосити в країні надзвичайний стан, але потім передумав, аби не допустити кровопролиття й громадянської війни. У ніч з 27 на 28 жовтня 1922 р. фашисти захопили важливі державні об'єкти в Мілані та інших містах країни. 29 жовтня король призначив Б. Муссоліні прем'єр-міністром Італії.

Німеччина

«Територіальні зміни у Німеччині за Версальською угодою (1919)».

Країни, що отримали німецькі території	Території, що були вилучені у Німеччини
Франція	Ельзас і Лотарингія
Данія	Північний Шлезвіг
Польща	Частина Познані, Сілезії, Померанії, Східної Пруссії
Чехословаччина	Частина Силезії
Бельгія	Округи Ейпен, Мальмеди, Морене

Веймарська республіка — історична назва німецької держави на честь конституційного Національного зібрання, що засідало у Веймарі. Вона виникла в 1918 р. внаслідок буржуазно-демократичної Листопадової революції (1918–1919).

У перші роки політичне життя Німеччини визначала парламентська більшість, що складалася з соціал-демократів, Німецької демократичної партії і Партії центру. СДПН уже відійшла від своїх колишніх революційних ідей.

Нацизм. Встановлення нацистської диктатури А. Гітлера.

Зазнавши поразки у Першій світовій війні, Німеччина переживала глибоку економічну, політичну, моральну кризу. Після Версальського договору, який глибоко принизив німців, економіка країни опинилася у надзвичайно

скрутному становищі. На цьому ґрунті почали розвиватися реваншистські ідеї, виникати націоналістичні рухи. Однією з таких організацій стала Німецька робітничая партія (ДАП), утворена в січні 1919 р. в Мюнхені. Її організатор А. Дрекслер того ж року запросив до лав партії Адольфа Гітлера.

https://www.youtube.com/watch?v=FPDQRubtC_w&t=97s&ab_channel=24%D0%9A%D0%B0%D0%BD%D0%B0%D0%BB

Адольф Гітлер (1889-1945) — канцлер Німеччини (1933-1945). Один з найкривавіших в історії людства диктаторів. Народився в невеликому австрійському місті на кордоні з Баварією, на території тодішньої Австро-Угорщині. Учасник Першої світової війни, був нагороджений солдатським Залізним хрестом. Після демобілізації вступив до Німецької робітничої партії. У 1921 р. очолив Націонал-соціалістичну німецьку робітничу партію.

Світова економічна криза 1929-1933 рр. негативно відбилася на економіці Німеччини. Безробіття, розорення селян і ремісників, скорочення соціальних виплат привели до падіння авторитету Веймарської республіки.

У країні стали набирати популярність партії, що обіцяли встановити «твердий порядок». Нацисти обіцяли вивести Німеччину з кризи. Їхня популярність неухильно зростала, і вже в 1932 р. НСДАП стала найбільшою політичною партією Німеччини.

У 1933 р., одержавши перемогу на парламентських виборах, нацисти на чолі з А. Гітлером прийшли до влади.

Домашнє завдання

Повторити вивчений матеріал за темою «*Італія та Німеччина в міжвоєнний період*». Підготувати реферат «Прихід до влади комуністів».

Виконані завдання надсилати в особисті повідомлення на *Viber*